

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 marca 2017 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 lipca 2014 r. J. S. oraz P. K. znajdowali się na terenie Galerii (...) w R. przy ul. (...). Około godz. 11.59 weszli do sklepu (...) należącego do (...) S.A. z/s w G., w którym znajdują się kamery monitoringu. J. S. trzymał w ręku torbę – reklamówkę koloru ciemnego z jasnym nadrukiem. Wymienieni na terenie sklepu przebywali łącznie stosunkowo długi okres czasu, oglądali towary, około godz. 12.03 wzięli spodenki – szorty - dwie pary, z którymi udali się w kierunku przymierzalni. Wracając około godz. 12.10 odłożyli towar na inny wieszak, w dalszym ciągu oglądali różne towary. M.in. białe koszulki, które odkładali później w jedno miejsce. J. S. i P. K. wyszli ze sklepu, ponownie weszli do niego i znowu wyszli, następnie około godz. 12.20 tylko oskarżony przeszedł przez część sklepu, w której uprzednio oglądali towary. O godz. 12.22 obaj powrócili do sklepu podszli do miejsca gdzie uprzednio odłożyli koszulki, J. S. wziął do rąk kolejno trzy czarne koszulki z krótkim rękawem z napisem (...), wartości 69,99 zł każda oraz dwie białe koszulki z krótkim rękawem z napisem (...) wartości 69-99 zł każda. P. K. znajdował się wówczas bezpośrednio przy oskarżonym, ten zwinął koszulki razem i odłożył w to samo miejsce, a następnie tak przygotowaną „kupkę” wziął do rąk i udał się w głąb sklepu za ostatni z wieszaków i tam schował do torby, którą miał przy sobie. Następnie obaj wymienieni opuścili sklep.

Pracownicy sklepu na podstawie nagrania z monitoringu zauważyli kradzież już po opuszczeniu sklepu przez J. S. oraz P. K., wówczas dokonali przeliczenia towaru i ujawnili brak w porównaniu ze stanem wg. zapisów w systemie 1 sztuki szortów męskich wartości 99,99 zł, trzech sztuk koszulek męskich z krótkim rękawem koloru białego z napisem (...), wartości 69,99 zł każda oraz trzech sztuk koszulek męskich z krótkim rękawem koloru czarnego z napisem (...), wartości 69,99 zł każda. Inwentaryzacja w sklepie jest przeprowadzana raz w roku, na początku każdego kolejnego, dodatkowo wybiórczo są przeprowadzane sprawdzenia towaru, określonego modelu raz w tygodniu. Wówczas dokonuje się przeliczenia produktów w sklepie i sprawdza się ze stanem wynikającym z zapisów w systemie. W dniu 23 lipca 2014 r. przed otwarciem sklepu nie sprawdzano czy stan wg. zapisów w systemie zgadza się z ilością produktów w sklepie. Wartość towarów w sklepach (...) nie jest ustalana poprzez doliczenie do ceny zakupu marży, składa się na nią szereg elementów poczynając od projektu, poprzez koszty związane z produkcją i dalsze, z uwzględnieniem należnych publiczno-prawnych opłat.

P. K. został uznany za winnego dokonania kradzieży 1 sztuki szortów męskich, trzech sztuk koszulek męskich z krótkim rękawem koloru białego z napisem (...) oraz trzech sztuk koszulek męskich z krótkim rękawem koloru czarnego z napisem (...) łącznej wartości 519,93 zł wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia (...), sygn. akt (...)

Dowody:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego karta (...) zeznania świadków A. L. wraz z protokołem okazania karta (...) (...) (w aktach ...) T. W. karta (...) (w aktach ...) A. Z. karta (...) nagranie z monitoringu karta (...) informacja pokrzywdzonego karta (...), akta sprawy (...)w szczególności karta(...)

J. S. ukończył(...)lat, jest kawalerem, posiada jedno małoletnie dziecko. Oskarżony nie posiada wykształcenia, ani zawodu, podejmuje wyłącznie prace dorywcze uzyskując z tego tytułu dochód w wysokości 1 200 – 1 500 zł miesięcznie. Oskarżony nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. J. S. przed popełnieniem opisanego czynu wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu m.in. z art. 278 § 1 kk i art. 288 § 1 kk, skazania te uległy zatarciu w toku postępowania.

Dowody:

oświadczenie oskarżonego karta (...) karta karna (...)

Oskarżony J. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, oświadczył, że P. K. zna tylko z widzenia, „z miasta na cześć”, to nie jest jego dobry kolega. Pamiętał, że chodzili razem po Galerii, nie pamiętaj w jakich byli razem sklepach. J. S. potwierdził, że jest widoczny na nagraniu ze sklepowego monitoringu.

Wyjaśnienia oskarżonego tylko w części zasługują na wiarę, a to w zakresie w jakim potwierdził on, iż jest widoczny na nagraniu z monitoringu w sklepie (...) z dnia 23 lipca 2014 r. Wyjaśnienia oskarżonego są poza tym krótkie i ograniczają się do zaprzeczenia udziałowi w kradzieży, chociaż nie wykluczył on, że mógł wspólnie z P. K. być w sklepie. Ta część wyjaśnień oskarżonego w ocenie Sądu wiąże się z przyjętą przezeń linią obrony, w konfrontacji z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym nie zasługuje na wiarę.

Sąd w całości dał wiarę i oparł swe ustalenia na zeznaniach świadków A. L. (2), T. W. (2) oraz A. Z. (2), wymieni świadkowie są pracownikami sklepu (...), nie byli jednak bezpośrednimi świadkami kradzieży, jej okoliczności poznali na podstawie nagrań ze sklepowego monitoringu, które również dla Sądu były głównym źródłem dowodowym w niniejszej sprawie. Co istotne pomimo braku bezpośredniej obserwacji oskarżonego zarówno A. L. (2), jak i T. W. (2) rozpoznali oskarżonego podczas okazania. Sam J. S. potwierdził, iż jest widoczny na odtwarzanym nagraniu. Świadkowie przedstawili również zasady związane z funkcjonowaniem sklepu, sprawdzaniem ilości towaru. Zeznania wymienionych świadków są spójne, wzajemnie się uzupełniają, odpowiadają treści wskazanego nagrania, jak również w zakresie rozpoznania wyjaśnieniom samego oskarżonego. Wprawdzie świadkowie przed obejrzeniem nagrania – A. L., wskazywali, że na jego podstawie może ustalić dokładna ilość zabieranego towaru, lecz było to subiektywne przekonanie, zweryfikowane po konfrontacji z treścią nagrania.

Sąd oparł swe ustalenia przede wszystkim na treści nagrania z monitoringu w sklepie, na którym oskarżony J. S. rozpoznał siebie, nagranie to nie jest w pełni wyraźne, tym niemniej widać na nim zarówno oskarżonego, jak i P. K., czas w jakim przebywają na terenie sklepu, które produkty biorą do rąk, gdzie je odkładają oraz sam sposób i moment kradzieży. Ponadto Sąd dał wiarę ww. dowodom z dokumentów, które zostały sporządzone w ramach obowiązujących przepisów, przez uprawnione podmioty, ich treść nie była kwestionowana.

Zeznania P. K. (karta (...)) nie wniosły nic do sprawy, świadek potwierdził, że został ukarany z kradzież, miał zapłacić 1 000 zł, oświadczył, że nie pamięta czy w dniu 23 lipca 2014 brał udział w kradzieży, potwierdził, że J. S. zna „z widzenia, są na cześć”. P. K. nie potwierdził również stanowczo, iż rozpoznaje na nagraniu siebie lub J. S..

Sąd zważył, co następuje:

Czyn kradzieży został opisany w przepisach art. 278 § 1 kk oraz art. 119 § 1 kw, skierowany jest przeciwko mieniu. Polega on na tym, iż sprawca dokonuje zaboru cudzej rzeczy w celu jej przywłaszczenia, a więc postąpienia z nią jak przede wszystkim właściciel. Zabór rzeczy polega na działaniu, doprowadza do skutku w postaci objęcia rzeczy wyjętej spod władztwa osoby uprawnionej we władanie sprawcy. Taki sposób działania determinuje to, iż po stronie podmiotowej czyn ten charakteryzuje zamiar bezpośredni – sprawca musi mieć więc świadomość, że rzecz którą obejmuje w posiadanie nie stanowi jego własności, nie posiada innego tytułu uprawniającego do jej posiadania, a ponadto musi chcieć nią dysponować. Działanie tego rodzaju charakteryzuje również chęć osiągnięcia korzyści majątkowej. Granicę pomiędzy występkiem z art. 278 § 1 kk, a wykroczeniem z art. 119 § 1 kw stanowi zaś wartość kradzionej rzeczy (sumy rzeczy kradzionych w ramach jednego czynu), bowiem do kwoty stanowiącej 1/4 minimalnego wynagrodzenia, które w 2017 r. wynosi 2 000 zł, a więc 500 zł kradzież jest wykroczeniem. W tym miejscu należy przypomnieć, iż podstawę wszystkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne art. 2 § 2 kpk, a niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego art. 5 § 2 kpk. Jeżeli w toku postępowania okaże się, że zarzucany osobie oskarżonej czyn stanowi wykroczenie, a nie przestępstwo, zgodnie z art. 400 § 1 kpk Sąd może kontynuować postępowanie stosując przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, iż J. S. można przypisać popełnienie kradzieży opisanej w art. 119 § 1 kw. Oskarżony przebywając w sklepie (...) w R. w dniu 23 lipca 2014 r. wspólnie z P. K. dokonał kradzieży znajdujących się tam towarów, zabrał je, jeszcze na terenie sklepu schował do torby i wyszedł nie płacąc za towar, zaś P. K. pomagał mu w tym, wspólnie bowiem oglądali towary, odkładali je w uprzednio ustalone miejsce, skąd ostatecznie J. S. wziął je i schował. W zakresie ustalenia ilości i rodzaju skradzionych towarów Sąd ustalił, je na podstawie wskazanego nagrania i zeznań świadków – pracowników sklepu. Na nagraniu widać kradzież – przygotowanie i schowanie, opuszczenie sklepu – łącznie pięciu produktów, które pracownicy sklepu opisali jako koszulki z krótkim rękawem z napisem (...) (t-shirt) trzy koloru czarnego i dwie koloru białego – łącznej wartości 349,95 zł. Wprawdzie przeprowadzone już po kradzieży przeliczenie towaru wskazało na brak jeszcze jednej koszulki koloru białego oraz szortów, lecz tego rodzaju zabór nie jest widoczny na nagraniu, zaś z uwagi na to, iż w dniu 23 lipca 2014 r. przed godziną 12.00 de facto nie był znany stan – ilość towarów w sklepie, nie można wykluczyć, że braki te wynikały z innych okoliczności, niż kradzież dokonana przez J. S. i P. K..

J. S. jest osobą dorosłą, zdrową, posiada odpowiednią wiedzę i doświadczenie życiowe by móc pokierować swoim zachowaniem i nie naruszać obowiązujących norm prawnych. W toku postępowania nie ujawniono żadnych okoliczności, które mogłyby prowadzić do powstania wątpliwości co do poczytalności wymienionego. Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez J. S. czynu Sąd uznał za średni, przede wszystkim z uwagi na fakt działania przez ww. wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, sposób działania. Okoliczności te, jak również motywacja sprawy, uzasadniają ustalony przez Sąd stopień społecznej szkodliwości.

Zgodnie z przepisem art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło łącznie dwa lata, ustalenie tego rodzaju okoliczności zgodnie z art. 5 § 1 pkt. 4 kpow oraz art. 62 § 2 kw prowadzi do umorzenia postępowania. W przedmiotowej sprawie pomimo ustalenia w sposób bezsporny, iż J. S. dokonał kradzieży mienia, z uwagi na jego wartość – 349,95 zł, można mu przypisać wyłącznie sprawstwo w zakresie wykroczenia z art. 119 § 1 kw, zaś z uwagi na czas dokonania kradzieży – 23.07.2014 r. karalność tego czynu ustała z dniem 23.07.2016 r. i konieczne było umorzenie postępowania.

W przedmiocie kosztów postępowania Sąd orzekł stosując przepisy art. 632a § 1 kpk oraz art. 633 kpk w zw. z art. 119 kpow. W pierwszej kolejności zwrócić bowiem należy uwagę, na to iż przeprowadzone postępowanie doprowadziło do ustalenia, iż J. S. jest sprawcą kradzieży, zaś ustalona wartość towarów, ich ilość nie odbiega w sposób istotny od pierwotnie zarzucanej (spośród 7 produktów ustalono bezspornie kradzież 5). W tym stanie zdaniem Sądu koniecznym było obciążanie J. S. kosztami postępowania związanymi z jego udziałem w sprawie, które obliczono z uwzględnieniem wydatków związanych z udziałem oskarżonego w sprawie. Rozstrzygnięcie takie Sąd oparł przede wszystkim na treści przepisu art. 632a § 1 kpk, który pozwala w razie umorzenia postępowania na wyjątkowe obciążanie kosztami postępowania osoby oskarżonej (obwinionej, z zastosowaniem art. 119 kpow). Wszak przed poniesieniem odpowiedzialności przez J. S. uchronił go tylko krótki okres przedawnienia dla wykroczeń. Z tych też względów Sąd nie mógł uwzględnić wniosku oskarżonego – obwinionego o zwrot kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru. Mając na uwadze całokształt okoliczności niniejszej sprawy, nieponiesienie przez J. S. odpowiedzialności za dokonanie kradzieży, nie naprawienie wyrządzonej szkody, zwrot wymienionemu kwoty 2 000 zł w związku z wydatkami na rzecz obrońcy zdaniem Sądu byłby rażąco niesłuszny i niesprawiedliwy.

SSR Katarzyna Baryła

(...)

(...)

-(...)

(...)

R, (...)